

Markku Savia

Tietäjä

FB-rujoutta

Tietäjä

Markku Savia

Tietäjä

FB-rujoutta

© 2020 Markku Savia

Kansi ja kuvat
© Timo Vuorikoski

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-2191-9

Hyvä kirjan lukija,

käsissäsi on harvinainen runoteos. Sen sisältö on koottu Tie pitäjä vala FB-sivustoon kirjoitetusta rujoudesta. Lähes aina Olvi muusana ja metallimusiikki taustalla.

Runoja poimitaan polkujen varrelta. Jos tarvitset parannusta ja vilvoitusta, kerää sulosäkeitä tutuilta ja kauniilta järvenrantareiteiltä. Runoihin tarttuu aamuisia auringonsäteitä.

Jos olet jo vahva ja voimakas, polkusi on tuntematon. Lähde matkaan varjojen herättyä näkymättömiin. Polkusi kiemurtelee synkkään viitaan. Kaikki mitä kohtaat, on uutta. Löydät aarteita tai aarteiksi naamioitunutta tuhoa.

Kalevalan laulumaille, kaikkia runoja ei ole vielä veisattu. Vahvuuttasi tai voimakkuuttasi ei mitata miekan painolla. Vaan Sanojen mahdilla.

Valitse polkusi!

Kannen ja kuvat on tehnyt taiteilija Timo Vuorikoski.

Helsingissä 11.2.2020

Markku Juhani Savia

RUNOKIRJA

Tietäjä

Sisällysluettelo

OSA I	11
PROLOGI.....	13
ULFBERHT	14
SANAN MAHTI.....	17
METALLIPÄÄ	18
HAUKI.....	19
YÖTTÖMÄN YÖN LASTEN JUHLA.....	20
MECKLENBURGIN TIILIMESTARIT.....	22
JUMALTEN LIHA.....	24
IHMISHAASKA.....	26
JYRKKÄMÄ.....	28
RANTAPUU.....	29
NUOTIONTEKIJÄ.....	30
VIHREÄ HAJU.....	31
JUOPUNUT SOTURI.....	32
MIEHEKSI EI SYNNYTÄ.....	33
ELÄMÄNJÄRVEN MOLEMPIEN RANTOJEN KUNINGAS	35
SYVÄLLE ISKETTY.....	36
PAARMAN AHDISTAMA.....	37
KETTU	38
YÖPAIMEN JA SOTURIJOUSI.....	39
ODININ SOTURIT KALEVASSA.....	40
PYSTYYN KAATUNUT.....	43
KOVA SYLI.....	44
JOHTAJA	45
KOSTORETKI.....	46
HARMAA SALAMA.....	49
SISU ON LOITSU.....	50
HARMAANSININEN	51
SOTA AIROT.....	52
JÄÄTYNYT PURO.....	53
KATTOTAIVAS.....	54
KOILLISTUULI	55
TUULI KUIN TULI.....	57
MARRASMIES – KUUN JA TÄHDEN SOTURI.....	58
VERIPURONEN	60
ITSE VARMUUS.....	61
VERTAVUOTAVAN ONTUJAN JÄLJET	62

LÄMPIMÄSTI TERVETULO	63
RASVANVALKEA	64
ENSIMMÄINEN KIROSANA	65
VERENSEISAUTTAJA	66
KOLMEN KESKIYÖN METSÄJUHLAT	69
LUPAUS	70
KULLERVO	71
KUOLEVIEN KYLÄ	73
JUMALIEN ALOITTAMA SOTA	74
VIHREÄ TIETÄJÄ	75
KILPAILU	76
HARMAA KALLIO	77
TIETÄJÄSOTURI	78
SOTAMAALI	79
MUURAHAIKESKO	80
ET VOI PAETA RANGAISTUSTASI	82
PIMEYS	83
YKSIN	84
EN KÄÄNTÄNYT POSKEANI	85
KATAJAJOUSIAMPUJA	86
PUNAISEN MULLAN LINNA	87
ERÄMAAN RAJAPYYKIN	88
UUNISEPPÄ	90
VAAHTOKUPLAPEITTO	91
KEVÄT JOLLOIN LUMI EI SULA	93
KUN OLIN NUORI	94
KOMENTOHAVUMAJA	96
LÄNSIRANNALLA	97
ASEJUMALA	98
KALMANKORPI	100
PÄREVALOTALO	101
SAUNAPOLKU	102
RANKAISURETKI	103
RONGOTEUS	104
HARMAA SALAMA	106
JUMALIEN ALOITTAMA SOTA	107
RUOKA KULKEE MUKANA	108
VÄIVETURKKI	109
SONNINSARVIKYPÄRÄ	110
VANHUUS	111
RUJO	112
SAAPPAAT	113
VIHOLLINEN	114
SYKSYN SILMUT	115
VALKOINEN VALE	116
MAAILMAAN JOSSA IHMISET SEURAAVAT VARJOAAN	117
MAAHERRA	118
METSÄSTYSRAUTOJA	119
PERKELE!	120
SAVUTEN TUHKAANTUEN MAATUEN	121
POLKU JONKA KADOTIN	122

HAISTA PIMEYS	124
VARJON SUOJA	125
PUNAISET PISARAT	126
ERAUS	127
SIELUN SOLMU	129
HAUDATKAA MINUT SARASTUKSEEN	131
KÄPÄLÄKÄSI	132
KIVEN SIEMEN	133
OSA II	135
HALKOSAVU	137
MAANKUUNTELIJA	138
KAIVOSTA JÄRVEEN	139
KIVILAUMA	140
YMPÄRILTÄ YMPÄRILLE	141
PYYKKIPATA	142
METSÄSTÄJÄ	143
YKSIN	144
HANNUNVAAKUNA	145
ALKUTEKOJEN TUULETTOMALLA VUORENHUIPULLA	147
HARMAA KALLIO	148
KOSTO	149
POHJOISRINNE	150
RASVALANTEINEN SOTURI	151
PIIKKIPÄISEN KEPIN TIETÄJÄ	152
UHRIPUU	153
TAPIOLA	154
MIEKANKÄRKI	156
NUOTIOTULEN KOHENTAJA	158
PAHA RAUTA	160
PERKIÖ	162
SEITSEMÄN NELIAPILAN NIITY	164
PUNAVIITTA VERENSEISAUTTAJA	170
PUOLIVERINEN	172
RAJASAMMAL	173
RATTO	176
RAUTAHAMMAS	178
RAUTANEITO	179
SANATON LAULU	182
SUOHON UPOTETTU	184
SUOPETÄJÄ	187
OSA III	189
TAKAISIN TULLUT	191
MIETISKELYMETSÄ	193
UUDET VAATTEET JA ASEET	194
POISTUMISPOLKU	195
VEDESTÄ TÄYTTYVÄ VENE	196
REUNAA VAILLA	197
TIETÄJÄ PALAA - KANNELMÄKEEN (runonovelli)	198

OSA I

PROLOGI

Tämä ainoa jäljelle jäänyt runo aidosta kadonneesta Kalevalan tarinasta, nykysuomentamani. Alkuperäinen runo on kirjoitettu Ulfberhtin hiilellä, aikaa vaivoin kestäneisiin, koivutuohiin. Harvinaisella - harvojen ymmärtämällä kalevalansuomella.

Runon keskushenkilö on saapunut idästä. Reittejä pitkin, joita myöhemmin kutsutaan Varjagien idäntieksi, viikinkien kauppatieksi. Tapahtuma-aika on noin 600-800 jKr.

Älä kysy. Älä ihmettele, miten teksti on nyt tässä luettavanasi.

ULFBERHT

Seppä / damaskolaismiekka kupeella
 matkalainen sieltä / missä aurinko kapalo
 nuorimpaisempansa
 kultavöihin

Seppä / kädessä kirja
 Kirja / täynnänsä Otavan valossa hohtavia
 kiemuraisia taikakirjaimia
 Nahkanyssäkässä outoa metallia / salaista hiiltä

Ulfberht / matkalainen

Tullut on
 maahan graniitin mullan puun
 Tullut on
 tekemään / takomaan uutta aikaa / Kalevalaan

Uutta Miekkaa!

...

Seppo
 Yön pimeydenpihan herra
 Ahjon mestari
 Uunin lämmittäjä
 Ulfberht hänelle / miekanteon uuden opettaa

Ulfberht
 Lämmiittää uunin
 mustalla valkoisella koivulla
 Sariolan setripuulla

Ulfberht
 Takoo miekkaan muinaismeren pohjavirtojen viisauden
 Takoo miekkaan maanjäristysten voiman

Takoo miekkaan / näkymättömyyteen kätkeytyjen /
mäntymetsien
petojen hampaat ja kynnet

Kaikki katsovat

Uutta Miekkaa!

...

Sepolle neuvotaan
kuinka uuni lämmitetään
Kuumaksi kuin yöttömän yön
aurinko

Sepolle neuvotaan
kuinka hiili ja rauta yhdistetään
Voittamattomaksi / yöttömän yön
aurinkoteräkseksi

Sepolle neuvotaan
kuinka miekka talvikyykäärmeen myrkyllä / valkoisella
karkaistaan
Voimaa miekkaan manataan

Kaikki ihastelevat

Uutta Miekkaa!

...

Valmis on Miekka
Lappeessa asteittain levenevä veriura
Valmis on Miekka
Juomaan elävien / kuin kuolleidenkin / verta

Valmis on Miekka
Jota ei voi kantajansa kuoleman jälkeen taivuttaa
Jonka voimaa ei voi ehdyttää
Kostoa tuonpuoleista estää

Valmis on Miekka
Jossa pala karhun palanutta siitinluuta
Ilveksen korvatupsua
Huuhkajan huhuilua

Urhon tuppeen asetellaan

Uutta Miekkaan!

...

Kurjen / suolla yhdellä jalalla seisovan
siipihöyhenellä
Ulfberht kiillottaa
Miekan

Antaa Miekalle nimen
Jumalta saadun

Takoo sen voimalla / tulisilla kohokirjaimilla

SAMPO

Koristaa se

Uutta Miekkaa!

...

Katsahtaa ylös taivaaseen Ulfberht
Isra / Yö
Aika astu polulle horisontin
Pohjolan Yön

Hän on muuttanut
Puun luun mullan ja kiven maailman
Teräksen maailmaksi

Ulfberht

KIVILAUMA

Lähti saalistamaan / oli
Talvi kevät kesä syksy
Satoi / vettä rakeita räntää lunta
Aurinko / paistoi pilvessä

Kivilauma
Päätti saartaa saaliinsa

Tiesivät
Ajan olevan heidän puolellaan

...

Runot kertovat kalevalaisesta maailmasta. Voima ja vielä väkevämpi mahti hallitsee pitäjää. Mutta voima ei asu aseissa tai vauraudessa. Vaan sanoissa, vaarallisista paikoista noudetuista.
FB-sivusto Tie pitäjä vala.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi